

29 Σεπτεμβρίου, 1995

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 340/94)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Έννομο συμφέρον — Άμεσο συμφέρον — Η προϋπόθεση της αμεσότητας του συμφέροντος δεν πληρούνταν στην κριθείσα περίπτωση όπου εργοδότης αλλοδαπού μετανάστη προσέφυγε κατά της άδειας προς το μετανάστη να αλλάξει εργοδότη και να παραμείνει εργαζόμενος στην Κύπρο — Νομολογία. 5

[Πέραν των πιο πάνω τίτλων η απόφαση του Δικαστηρίου διαβάζεται ως σύνολο.]

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα. 10

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Αρτεμίου v. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1198,

Amanda Marga Ltd. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2583. 15

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Διευθυντή του Τμήματος Μεταναστεύσεως να επιτρέψει στην αλλοδαπή Nancy Ozano να αλλάξει εργοδότη. 20

N. Γιαπανάς, για τον Αιτητή.

M. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση. 25

Cur. adv. vult.

5 ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Ο αιτητής με την προσφυγή του ζητά δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του Διευθυντή του Τμήματος Μεταναστεύσεως να επιτρέψει στην Nancy Ozano να ασχοληθεί σε άλλο εργοδότη αντί του αιτητή, η οποία κοινοποιήθηκε στον αιτητή την 15.3.94, είναι άκυρη και/ή παράνομη και στερημένη νομικής ισχύος και αποτελέσματος.

10 Η αλλοδαπή Nancy Ozano είναι Φιλλιπινέζα υπήκοος και ήρθε στην Κύπρο για πρώτη φορά στις 13.4.93 για να εργαστεί ως σερβιτόρα στην καφετερία του αιτητή. Η αρχική της άδεια παραμονής και εργασίας 3 μηνών αργότερα ανανεώθηκε μέχρι 13.4.94. Κατά τη διάρκεια της παραμονής της στην Κύπρο, μετά από προστριβές μεταξύ της και του εργοδότη της και αλληλοκαταγγελίες στην Αστυνομία, μετά από έρευνα του Κλιμακίου 15 Αλλοδαπών της Αστυνομίας και το πόρισμα του, ο Λειτουργός Μετανάστευσης έδωσε οδηγίες στην Αστυνομία όπως επιτραπεί στην αλλοδαπή να αλλάξει εργοδότη και έτσι στις 30.5.94 χορηγήθηκε σε αυτή άδεια παραμονής και εργασίας για να εργάζεται σαν φροντίστρια στο γηροκομείο "Ελπίς" στη Λεμεσό.

20 Ο αιτητής παραπονείται μεταξύ άλλων ότι, εαν πράγματι ορθά τεματίστηκε η άδεια παραμονής και εργασίας στην καφετερία του, τότε η αλλοδαπή θα έπρεπε να επιστρέψει στη χώρα της και ο Διευθυντής του Τμήματος δεν είχε εξουσία να της επιτρέψει να αλλάξει εργοδότη. Ας σημειωθεί ότι ο λόγος που επιτράπη τούτο ήταν 25 ότι από την έρευνα της Αστυνομίας προέκυψε ότι υπεύθυνος για την όλη κατάσταση ήταν ο εργοδότης και ήταν για ανθρωπιστικούς λόγους που επιτράπη στην αλλοδαπή να αλλάξει εργοδότη.

30 Τόσο στην ένσταση όσο και στη γραπτή τους αγόρευση οι καθ' ων η αίτηση προβάλλουν προδικαστική ένσταση. Η ένσταση αυτή συνίσταται στον ισχυρισμό ότι ο αιτητής δεν έχει ίδιον ενεστώς έννομο συμφέρον να προσβάλει την πράξη, καθότι το δικαίωμα που προκύπτει από το Νόμο είναι δικαίωμα του αλλοδαπού να παραμείνει και να εργάζεται στην Κύπρο και όχι του εργοδότη. Στην ένσταση αυτή ουδεμία απάντηση στην επιχειρηματολογία δίδεται από 35 την πλευρά του αιτητή, είτε στην αρχική του γραπτή αγόρευση ή στην απαντητική.

40 Έχω εξετάσει με προσοχή το θέμα που εγείρεται από την προδικαστική ένσταση και βρίσκω ότι αυτή ευσταθεί. Σχετική με το θέμα αυτό είναι η υπόθεση *Λευτέρης Αρτεμίου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1198, όπου λέχθηκαν τα ακόλουθα:

"Είναι εξίσου φανερό ότι και η δεύτερη προδικαστική ένσταση ευσταθεί, αφού το ενεστώς έννομο συμφέρον που πρέπει να προϋπάρχει σε σχέση με τον εν λόγω νόμο και κανονισμούς, είναι μόνο εκείνο συγκεκριμένου αλλοδαπού και ασφαλώς όχι προσώπων όπως ο αιτητής που συνδέονται μόνο επαγγελματικά με τις αλλοδαπές καλλιτέχνιδες." 5

Επίσης το θέμα αυτό εξετάστηκε και στην υπόθεση **Amanda Marga Ltd v. The Republic** (1985) 3 C.L.R. 2583 όπου στη σελ.2586 ο Πικής Δ. (όπως ήταν τότε) είπε τα εξής: 10

"A question untouched by the parties but one I cannot overlook in the exercise of my powers under Article 146 of the Constitution, concerns the legitimacy of the interest of the applicants to prosecute the present recourse. Neither the Aliens and Immigration Law nor the Regulations made thereunder confer upon citizens of the Republic a right to employ aliens. The only right conferred by law is to aliens wishing to enter the country, a right to apply for entry coupled with a corresponding obligation on the part of the authorities to consider their application. Of course nothing prohibits the making of an application as in this case on behalf of an alien for entry. The fact that the application is made by a third person on behalf of the alien does not transfer any right in the representative, whoever he may be, whether a stranger or a prospective employer. Under Article 146.2 a direct personal interest is necessary in order to legitimize a party applying for the review of administrative action. The interest of the applicants in this case is indirect; it emanates from alleged violation of the right or interest of a third person, namely, Mr. Dacosta. Only he had a sufficient interest to seek the review of the decision of the Immigration Authorities denying him entry to the country." 15
20
25
30

Υιοθετώντας τις αρχές που τέθηκαν στις πιο πάνω αποφάσεις βρίσκω ότι προσωπικό συμφέρον είχε μόνο η αλλοδαπή και όχι ο αιτητής. Το συμφέρον του αιτητή δεν ήταν άμεσο αλλά έμμεσο και ως εκ τούτου δεν νομιμοποιείται με βάση το άρθρο 146.2 του Συντάγματος να καταχωρήσει προσφυγή, ως στερούμενος προσωπικού, ίδιου, ενεστώτος, έννομου συμφέροντος. 35

Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα εις βάρος του αιτητή. 40

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα σε βάρος του αιτητή.*